

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 47/2021 21.11.2021

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Wszchemogący Boże, Ty nas posiłiłeś
Chlebem dającym życie wieczne;
spraw, abyśmy z radością byli posłuszni
Chrystusowi, Królowi Wszeczeńswiata,
i mogli z Nim żyć bez końca w Królestwie
niebieskim.” (Modlitwa po Komunii na dziś)

Zachęcam, by wykorzystać dzisiejszą uroczystość i cały tydzień do osobistego podsumowania dotychczasowego poddawania poszczególnych części składowych naszego życia panowaniu Jezusa Chrystusa.

Jeśli ktoś szukałby w tym inspiracji, to warto przypatrzeć się świętym, a szczególnie ich codzienności. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Co daje życiu fundament i jest wieczne? Św. Paweł mówi: „Miłość nigdy nie ustanie” (1 Kor 13, 8). Kto czyni dobro, inwestuje w wieczność.” „Osoba hojna i uczynna, cicha, cierpliwa, która nie zazdrości, nie plotkuje, nie przechwala się, nie lekceważy innych (1 Kor 13, 4-7), buduje niebo na ziemi. To dobro może nie być widoczne, ale nie zostanie zmarnowane, ponieważ dobro pozostaje na zawsze.” „Oto słowo, które sprawia, że w świecie rodzi się nadzieja i uśmierza cierpienie ubogich: czułość. Naszym zadaniem jest przewyciężenie zamknięcia, pokusy zajmowania się tylko własnymi problemami, aby stać się wrażliwym na tragedie świata, by współczuć w cierpieniu.” (14.11) „Jestem wdzięczny za tak wiele inicjatyw solidarności z okazji Światowego Dnia Ubogich. Zachęcam was, abyście powracali do tych ważnych chwil świadectwa i modlitwy, które przeżyliśmy w ubiegły piątek w Asyżu.” (15.11) „Niech św. Józef, który pochodził z peryferii, pomoże nam nawrócić nasze spojrzenie i zatroszczyć się o tych, którzy są odrzuceni i znajdują się na marginesie społeczeństwa.” (17.11) „Drodzy młodzi, świat, aby stanąć na nogi, potrzebuje waszej siły, waszego entuzjazmu i waszej pasji!” „Praca dzieci jest równoznaczna z ich wykorzystywaniem. To odmawianie im prawa do zdrowia, do edukacji, do harmonijnego rozwoju, do zabawy i do marzeń. To okradanie dzieci z ich przyszłości, a tym samym z ich człowieczeństwa.” (19.11)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Bardzo dziękujemy wszystkim, którzy pięknie przygotowali piątkową uroczystą Mszę św. Stacyjną Roku Św. Józefa, której przewodniczył ks. Bp Andrzej Przybylski, a Jemu za piękną modlitwę i serdeczne, prorocze Słowo Boże.
2. Dziś, w Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata, na początku 34. Tygodnia Zwykłego, prosimy Ojca, aby całe stworzenie, wyswobodzone z niewoli grzechu, służyło Ojcu i bez końca Go chwaliło.
3. Wszystkim członkom Akcji Katolickiej z naszej parafii z okazji ich święta patronalnego życzymy wielu łask Bożych i rozwoju w służbie.
4. W poniedziałek odbędzie się comiesięczny wieczór ze św. Janem Pawłem II, czyli Msza św. o 20:00, adoracja ikony i relikwii, Różaniec św. o 21:00 i modlitwa do Papieża Polaka o 21:37. Przypominamy o możliwości dodawania intencji modlitewnych przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II.
5. Również w poniedziałek przypada wspomnienie św. Cecylii, dziewicy i męczennicy, a w środę św. Męczenników Andrzeja Dung-Lac, prezbitera i Towarzyszy.
6. Za tydzień w niedzielę rozpoczyna się nowy Rok Liturgiczny, a zarazem Adwent. Tego dnia pobłogosławimy opłatki na stół wigilijny.
7. Dzieciom, które w minioną sobotę pielgrzymowały do Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Mrzygódzkiej życzymy wytrwania w naśladowaniu Matki Bożej.
8. Dziękujemy Zofii Chrzanowskiej za 100 zł na odnowienie figury św. Antoniego, a także Antoniemu Królowi za 100 zł na ramę obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Szczególnie serdecznie dziękujemy Stefanowi Myrdzie i jego pomocnikom za wykonanie obramowania oraz tym, którzy brali udział w montażu.
9. Na pomoc dla prześladowanych chrześcijan złożono 796 zł. Dziś można składać ofiary przy św. Antonim dla Caritas na dzieła realizowane przy granicy Polski.
10. Polecamy najnowszą „Niedzielę”, a w niej artykuł „Spotkałem go po jego śmierci” o niezwykłym zdarzeniu związanym z postacią ks. Dolindo.
11. W Oblubieńcu znajdziemy między innymi cały tekst Orędzia Ojca Świętego na dzisiejszy XXXVI Światowy Dzień Młodzieży. Prosimy o rozpropagowanie go wśród młodych z naszych rodzin i sąsiedztw.
12. Zmarł śp. Mirosław Stadryniak z ul. Częstochowskiej, l. 71 (pogrzeb odbędzie się we wtorek o 15:00) oraz śp. Marek Nogal, który niegdyś mieszkał przy ul. Sportowej, l. 65. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie.

Orędzie Ojca Świętego Franciszka na XXXVI Światowy Dzień Młodzieży **„Wstań. Ustanawiam cię świadkiem tego, co zobaczyłeś” (Dz 26, 16)**

Drodzy młodzi! Chciałbym raz jeszcze wziąć was za rękę, by wspólnie podążać w duchowej pielgrzymce, która prowadzi nas ku Światowemu Dniowi Młodzieży w Lizbonie w 2023 r.

W ubiegłym roku, na krótko przed wybuchem pandemii, podpisałem orędzie, którego temat brzmiał: „Młodzieńcze, tobie mówię: wstań!” (por. Łk 7,14). W Swej

opatrności, Pan już wówczas chciał nas przygotować na bardzo trudne wyzwanie, które stawało się naszym udziałem.

Na całym świecie trzeba było mierzyć się z cierpieniem, spowodowanym utratą bliskich osób i społecznym odizolowaniem. Zagrożenie zdrowia sprawiło, że także wy, młodzi – z natury rzeczy nastawieni na to, co zewnętrzne – byliście pozbawieni możliwości wychodzenia, by udać się do szkoły, na uczelnię, do pracy, na spotkanie... Znaleźliście się w trudnych sytuacjach, do opanowywania których nie byliście przyzwyczajeni. Ci z was, którzy byli słabiej przygotowani i pozbawieni wsparcia, poczuli się zdezorientowani. W wielu przypadkach ujawniły się problemy rodzinne, jak również te związane z brakiem pracy, depresją, samotnością i uzależnieniami. Nie mówiąc o narastającym stresie, o napięciach i wybuchach złości, o wzroście przemocy.

Jednakże, dzięki Bogu, nie jest to jedyna strona medalu. O ile ta próba pokazała nasze słabości, o tyle pozwoliła też ujawnić się naszym zdolnościom, a wśród nich: predyspozycji do bycia solidarnym. We wszystkich częściach świata widzieliśmy wiele osób, a wśród nich licznych młodych ludzi, walczących o życie, sięgających nadzieję, broniących wolności i sprawiedliwości, będących twórcami pokoju i budowniczymi mostów.

Kiedy młody człowiek upada, w pewnym sensie upada ludzkość. Ale jest też prawdą, że kiedy młody człowiek powstaje z upadku, to tak, jakby podnosił się cały świat. Drodzy młodzi, jakże wielki potencjał znajduje się w waszych rękach! Jaką siłę niesiecie w waszych sercach!

I tak dziś, raz jeszcze, Bóg mówi do każdego z was: „Powstań!” Całym sercem mam nadzieję, że to przesłanie pomoże nam przygotować się na nowe czasy, na nową kartę w historii ludzkości. Jednak ponowne rozpoczęcie nie jest możliwe bez was, drodzy młodzi. Aby powstać, świat potrzebuje waszej siły, waszego entuzjazmu, waszego zapału. I w tym kontekście, chciałbym wspólnie z wami podjąć medytację nad fragmentem Dziejów Apostolskich, w którym Jezus mówi do Pawła: „Wstań. Ustanawiam cię świadkiem tego, co zobaczyłeś” (por. Dz 26, 16).

Paweł świadkiem wobec króla

Werset, który stał się inspiracją dla tematu Światowego Dnia Młodzieży 2021, zaczerpnięty jest ze świadectwa Pawła wobec króla Agryppy, w czasie, gdy był przetrzymywany w więzieniu. On, niegdyś wróg i prześladowca chrześcijan, teraz był sądzony właśnie ze względu na swą wiarę w Chrystusa. Z perspektywy około dwudziestu pięciu lat, Apostoł opowiada swoją historię i fundamentalne wydarzenie, jakim było jego spotkanie z Chrystusem.

Paweł wyznaje, że w przeszłości prześladował chrześcijan, aż pewnego dnia, gdy udawał się do Damaszku, by aresztować niektórych spośród nich, światło „jaśniejsze od słońca” ogarnęło jego i jego towarzyszy podróży (por. Dz 26,13), ale tylko on usłyszał „głos”: Jezus zwraca się do niego i woła go po imieniu.

„Szawle, Szawle!”

Przyjrzyjmy się wspólnie głębiej temu wydarzeniu. Wołając go po imieniu, Pan pozwala Szawłowi zrozumieć, że zna go osobiście. To tak, jakby mu powiedział:

wiem, kim jesteś, wiem, co zamierzasz, ale mimo wszystko zwracam się właśnie do ciebie". Woła go dwukrotnie, na znak powołania wyjątkowego i bardzo ważnego, tak, jak uczynił to z Mojżeszem (por. Wj 3,4) i z Samuelem (por. 1 Sm 3,10). Upadając na ziemię, Szaweł przyznaje, że jest świadkiem boskiej manifestacji, potężnego objawienia, które nim wstrząsa, ale go nie unicestwia, a wręcz przeciwnie: wzywa go po imieniu.

W efekcie, jedynie osobiste, nie anonimowe spotkanie z Chrystusem zmienia życie. Jezus pokazuje, że zna dobrze Szawła, że „zna jego wnętrze”. Nawet jeśli Szaweł jest prześladowcą, nawet jeśli w jego sercu panuje nienawiść względem chrześcijan, Jezus wie, że jest to spowodowane niewiedzą i chce okazać w nim Swoje miłosierdzie. To właśnie jest ta łaska, ta niezasłużona i bezwarunkowa miłość, światło, które radykalnie zmienia życie Szawła.

„Kto jesteś, Panie?”

Wobec tej tajemniczej obecności, która wzywa go po imieniu, Szaweł pyta: „Kto jesteś, Panie?” (Dz 26, 15). To pytanie jest niezwykle ważne i wszyscy, wcześniej czy później, musimy je postawić w naszym życiu. Nie wystarczy usłyszeć o Chrystusie od innych, konieczna jest osobista rozmowa z Nim. Tym, w istocie, jest modlitwa. Jest bezpośrednią rozmową z Jezusem, nawet jeśli być może mamy jeszcze nieuporządkowane serce, umysł pełen wątpliwości albo wręcz pogardy wobec Chrystusa i chrześcijan. Chciałbym, aby każdy młody człowiek w głębi swego serca zdobył się na postawienie tego pytania: „kto jesteś, Panie?”

Nie możemy zakładać, że wszyscy znają Jezusa, nawet w epoce Internetu. Pytanie, które wiele osób kieruje do Jezusa i do Kościoła brzmi właśnie tak: „kim jesteś?” W całej opowieści o powołaniu św. Pawła jest to jedyny moment, w którym zabiera on głos. A na jego pytanie Pan odpowiada bezzwłocznie: „Ja jestem Jezus, którego ty prześladowasz” (tamże).

„Ja jestem Jezus, którego ty prześladowasz”

Poprzez tę odpowiedź Pan Jezus objawia Szawłowi wielką tajemnicę: że utożsamia się On z Kościołem i chrześcijanami. Dotąd bowiem Szaweł nie widział nic z Jezusa w inny sposób, jak tylko poprzez wiernych, których zamykał w więzieniach (por. Dz 26,10), za których skazaniem na śmierć sam głosował (tamże). I widział, jak chrześcijanie odpowiadali dobrem na zło, na nienawiść – miłością, akceptując niesprawiedliwości, przemoc, obelgi i prześladowania znoszone dla imienia Chrystusa. Zatem, krótko mówiąc, Szaweł – nie wiedząc o tym – spotkał już Chrystusa: spotkał Go w chrześcijanach!

Ileż razy słyszeliśmy, jak mówi się: „Jezus tak, Kościół nie”, jakby jedno mogło być alternatywą dla drugiego. Nie można poznać Jezusa, nie znając Kościoła. Nie można poznać Jezusa inaczej, jak poprzez braci i siostry z Jego wspólnoty. Nie można mówić, że jest się w pełni chrześcijanami, jeśli nie żyje się eklezjalnym wymiarem wiary.

„Trudno ci wierzyć przeciwko ościeniowi”

To są słowa, które Pan kieruje do Szawła, kiedy ten upada na ziemię. Ale to tak, jakby już od jakiegoś czasu mówił do niego w tajemniczy sposób, próbując go

przyciągnąć, a Szaweł stawiał opór. Ten sam słodki „wyrzut”, nasz Pan kieruje do każdego młodego człowieka, który się oddała: „Jak długo będziesz ode mnie uciekał? Dlaczego nie słyszysz, że cię wołam? Czekam na twój powrót.” Tak, jak prorok Jeremiasz, mówimy czasem: „nie będę Go już wspominał” (Jr 20,9). Ale w sercu każdego jest niczym płonący ogień: nawet jeśli będziemy próbowali go ograniczyć, nie uda nam się, bowiem jest od nas większy.

Pan wybiera tego, kto wręcz go prześladuje, całkowicie wrogiego Jemu i Jego uczniom. Ale dla Boga nie ma osoby, która byłaby stracona. Za sprawą osobistego spotkania z Nim, zawsze jest możliwe rozpoczęcie na nowo. Żaden młody człowiek nie jest poza zasięgiem łaski i miłosierdzia Bożego. O żadnym nie można powiedzieć: jest zbyt daleko... jest zbyt późno... Iluż młodych z zapałem przeciwstawia się i robi na opak, ale w sercu noszą ukrytą potrzebę zaangażowania się, kochania ze wszystkich sił, identyfikowania się z pewną misją! Jezus w młodym Szawle widzi właśnie to.

Uznać własną ślepotę

Możemy sobie wyobrazić, że przed spotkaniem z Chrystusem Szaweł był w pewnym sensie „napełniony sobą”, uważając się za „wielkiego” ze względu na swoją spójność moralną, na swój zapał, swoje pochodzenie, swoją kulturę. Oczywiście, był przekonany, że postępuje sprawiedliwie. Ale kiedy objawia mu się Pan, zostaje „uziemiony” i staje się ślepy. Niespodziewanie odkrywa, że nie jest w stanie widzieć, nie tylko fizycznie, ale też duchowo. To, czego był pewien, chwieje się. W głębi duszy przeczuwa, że to, co poruszało go z tak wielkim zapałem – zapał do likwidowania chrześcijan – było zupełnie błędne. Zdaje sobie sprawę, że nie jest absolutnym posiadaczem prawdy, przeciwnie: że jest od niej bardzo daleko. I, wraz z jego przekonaniem, upada także jego „wielkość”. Niespodziewanie odkrywa, że jest zagubiony, kruchy, „mały”.

Ta pokora – świadomość własnych ograniczeń – jest fundamentalna! Kto myśli, że wie wszystko o sobie samym, o innych a nawet o prawdzie religijnej, temu trudno będzie spotkać Chrystusa. Szaweł, stając się ślepy, stracił swoje punkty odniesienia. Został sam, w ciemności, a jedyne, co pozostało dla niego jasne, to światło, które zobaczył, i głos, który usłyszał. Cóż za paradoks: właśnie wówczas, gdy ktoś odkrywa, że jest ślepy, zaczyna widzieć!

Po olśnieniu w drodze do Damaszku, Szaweł będzie wołał być nazywany Pawłem, co znaczy „mały”. Nie chodzi o ksywkę czy też o „pseudonim artystyczny” – często używane także przez zwykłych ludzi: spotkanie z Chrystusem sprawiło, że naprawdę się tak poczuł, burząc mur, który nie pozwalał mu stanąć w prawdzie o sobie. W odniesieniu do samego siebie przyznaje on: „Jestem bowiem najmniejszy ze wszystkich apostołów i niegodzien zwać się apostołem, bo prześladowałem Kościół Boży” (1 Kor 15,9).

Św. Teresa z Lisieux, tak, jak inni święci, lubiła powtarzać, że pokora jest prawdą. W dzisiejszych dniach tyle „historii” warunkuje nasze dni, zwłaszcza w sieciach społecznościowych, często kunsztownie przygotowanych, z wieloma ustawieniami, kamerami, zróżnicowanymi tłami. Często ludzie szukają światła

reflektorów, zmyślnie ustawionych, aby móc pokazać „przyjaciołom” i followersom obraz siebie samych, który czasem nie odzwierciedla prawdy. Chrystus, światło Południa, przychodzi, by oświecić nas i by przywrócić nam naszą autentyczność, uwalniając nas ze wszystkich masek. Pokazuje nam wyraźnie kim jesteśmy, bowiem kocha nas takich, jakimi jesteśmy.

Zmienić perspektywę

Nawrócenie Pawła to nie cofnięcie się, ale otwarcie na zupełnie nową perspektywę. Rzeczywiście, kontynuuje on wędrówkę do Damaszku, ale nie jest już tym, kim był wcześniej, jest inną osobą (por. Dz 22,10). Można nawrócić się i odnowić w codziennym życiu, wykonując czynności, które zazwyczaj wykonujemy, ale z sercem przemienionym i nowymi motywacjami. W tym przypadku Jezus wprost prosi Pawła, by udał się aż do Damaszku, dokąd wcześniej się kierował. Paweł jest posłuszny, ale teraz cel i perspektywa jego podróży zmieniły się radykalnie. Odtąd będzie widział rzeczywistość nowymi oczami. Przedtem były to oczy prześladowcy-mściciela, odtąd będą to oczy ucznia-świadka. W Damaszku Ananiasz go ochrzci i wprowadzi do wspólnoty chrześcijańskiej. W milczeniu i modlitwie Paweł pogłębi osobiste doświadczenie i nową tożsamość, daną mu przez Pana Jezusa.

Nie rozpraszać siły i zapału młodych ludzi

Sposób bycia Pawła, zanim spotkał on Jezusa zmartwychwstałego, nie jest nam zupełnie obcy. Ileż sił i ileż zapału zamieszkuje również w waszych sercach, drodzy młodzi! Ale jeśli ciemność wokół was i w was samych przeszkadza wam we właściwym widzeniu, grozi wam, że zatracicie się w bitwach pozbawionych sensu, a wręcz, że staniecie się agresywni. I, niestety, pierwszymi ofiarami staniecie się wy i ci, którzy są wam bliscy. Istnieje też groźba walki o sprawy, które początkowo bronią słusznych wartości, ale które, doprowadzone do rozdrażnienia, stają się destrukcyjnymi ideologiami. Iluż młodych dzisiaj, być może motywowanych przez własne przekonania polityczne lub religijne, staje się ostatecznie narzędziami przemocy i zniszczenia w życiu wielu! Niektórzy, czując się w świecie cyfrowym jak w domu, odnajdują w przestrzeni wirtualnej i w sieciach społecznościowych nowe pola bitew, bez skrupułów posługując się bronią fake newsów, aby rozsiewać truciznę i niszczyć przeciwników.

Kiedy Pan wkracza w życie Pawła, nie przekreśla jego osobowości, nie likwiduje jego zapału i jego pasji, ale sprawia, że te jego zdolności stają się owocne, aby uczynić z niego wielkiego ewangelizatora aż po krańce ziemi.

Apostoł narodów

Paweł będzie odtąd znany jako „apostoł narodów”: on, który był faryzeuszem, drobiazgowo przestrzegającym Prawa! Oto kolejny paradoks: Pan pokłada Swą ufność właśnie w tym, kto go prześladował. Niczym Paweł, każdy z nas może usłyszeć w głębi serca ten głos, który mówi: „ufam ci. Znam twoją historię i biorę ją w swoje ręce, wraz z tobą. Nawet jeśli często byłeś przeciwko mnie, wybieram ciebie i czynię cię moim świadkiem”. Boska logika może z najgorszego prześladowcy uczynić wielkiego świadka.

Uczeń Chrystusa jest wezwany do bycia „światłem świata” (Mt 5,14). Paweł musi świadczyć o tym, co widział, ale teraz pozostaje ślepy. Znów mamy do czynienia z paradoksem! Ale właśnie poprzez to osobiste doświadczenie, Paweł będzie w stanie utożsamiać się z tymi, do których Pan go posyła. Bowiem w rzeczywistości został on uczyniony świadkiem, „aby otworzył im oczy i odwrócił od ciemności do światła” (Dz 26,18).

„Powstań i świadc!”

Przyjmując nowe życie, otrzymane na Chrzcie świętym, otrzymujemy także misję od Pana: „będziesz mi świadkiem!”. To misja, której poświęcenie się odmienia życie.

Dzisiaj zaproszenie Chrystusa do Pawła jest skierowane do każdego i każdej z was młodych: powstań! Nie możesz pozostać na ziemi „uważając się nad sobą”, czeka na ciebie misja! Także ty możesz być świadkiem dzieł, które Jezus zaczął w tobie wypełniać. Dlatego w imię Chrystusa, mówię ci:

- Powstań i świadc o swoim doświadczeniu ślepcy, który napotkał światło, zobaczył dobro i piękno Boga w sobie samym, w innych i we wspólnocie Kościoła, która przewyższa każdą samotność.

- Powstań i świadc o miłości i szacunku, które można wprowadzać w relacje międzyludzkie, w życie rodzinne, w dialog pomiędzy rodzicami i dziećmi, młodymi i starszymi.

- Powstań i broń sprawiedliwości społecznej, prawdy i prawości, praw człowieka, prześladowanych, ubogich i kruchych, tych, którzy nie mają głosu w społeczeństwie, migrantów.

- Powstań i świadc o nowym spojrzeniu, które pozwala ci patrzeć na stworzenie oczami pełnymi zachwyty, pozwala ci rozpoznawać w planecie Ziemi nasz wspólny dom i daje ci odwagę bronięcia ekologii integralnej.

- Powstań i świadc o tym, że przegrane życie może być odbudowane, że osoby, które już obumarły w duchu, mogą powrócić do życia, że osoby zniewolone mogą na powrót stać się wolnymi, że serca pogrążone w smutku mogą odzyskać radość.

- Wstań i świadc z radością, że Chrystus żyje! Nieś Jego przesłanie miłości i zbawienia wśród twoich rówieśników, w szkole, na uczelni, w pracy, w świecie cyfrowym, wszędzie.

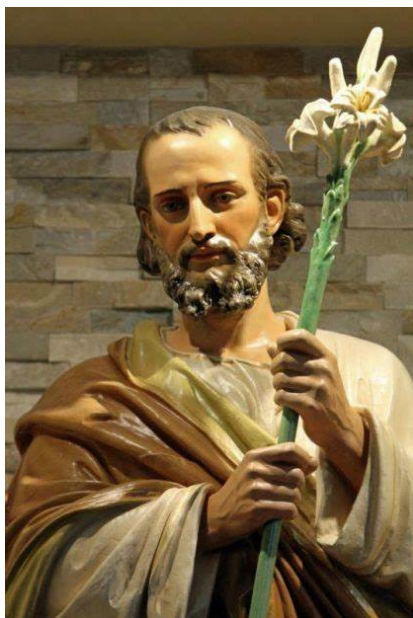
Pan Bóg, Kościół, papież ufają wam i ustanawiają was świadkami wobec tylu innych młodych ludzi, których spotykacie na „drogach do Damasku” naszych czasów. Nie zapominajcie: „jeśli ktoś rzeczywiście doświadczył miłości Boga, który go zbawia, nie potrzebuje wiele czasu, by zacząć Go głosić, nie może oczekiwać, aby udzielono mu wielu lekcji lub długich instrukcji. Każdy chrześcijanin jest misjonarzem w takiej mierze, w jakiej spotkał się z miłością Boga w Chrystusie Jezusie.” (Adhortacja apostołska *Evangelii gaudium*, 120)

Powstańcie i świętujcie ŚDM w Kościołach lokalnych!

Wobec wszystkich was, młodych całego świata, ponawiam zaproszenie do wzięcia udziału w tej duchowej pielgrzymce, która poprowadzi nas ku obchodom Światowego Dnia Młodzieży w Lizbonie w 2023 r. Jednakże najbliższe spotkanie odbędzie się w waszych Kościołach lokalnych, w różnych diecezjach i eparchiach

świata, gdzie w uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata będzie obchodzony – na poziomie lokalnym – Światowy Dzień Młodzieży 2021.

Mam nadzieję, że wszyscy będziemy mogli przeżywać te poszczególne etapy jako prawdziwi pielgrzymi, a nie „turyści wiary”! Otwórzmy się na niespodzianki Pana Boga, który chce rozświetlić swoim światłem naszą drogę. Otwórzmy się na słuchanie Jego głosu, także poprzez naszych braci i nasze siostry. W ten sposób będziemy pomagali sobie nawzajem wspólnie powstawać, a w tym trudnym momencie historii staniemy się prorokami nowych czasów, pełnych nadziei! Najświętsza Maryja Panna wstawia się za nami.

Niech św. Józef uczy nas rozeznawania tego, co istotne

Najnowsza katecheza Papieża Franciszka, rozpoczynająca nowy cykl, 17.11.2021

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

8 grudnia 1870 r. bł. Pius IX ogłosił św. Józefa patronem Kościoła powszechnego. 150 lat po tym wydarzeniu przeżywamy szczególny rok poświęcony św. Józefowi, a w Liście apostołskim *Patris corde* zawarłem kilka refleksji na temat jego postaci. Nigdy tak jak dzisiaj, w okresie naznaczonym globalnym kryzysem o różnych składnikach, może być on dla nas wsparciem, pocieszeniem i przewodnikiem. Dlatego postanowiłem poświęcić jemu cykl katechez, które, jak ufam, pomogą nam jeszcze bardziej zainspirować się jego przykładem i świadectwem. **Przez kilkanaście tygodni będzie-**

my mówili o św. Józefie.

W Biblii jest ponad dziesięć postaci, które noszą imię Józef. Najważniejszym z nich jest syn Jakuba i Racheli, który przechodząc różne perypetie, z niewolnika stał się drugą po faraonie najważniejszą osobą w Egipcie (por. Rdz 37-50). Imię Józef w języku hebrajskim oznacza „Bóg daje więcej, dodaje coś, ulepsza”. Jest to życzenie, błogosławieństwo oparte na ufności w Bożą Opatrzność, odnoszące się szczególnie do płodności i rozwoju dzieci. Rzeczywiście, samo to imię ujawnia nam istotny aspekt osobowości Józefa z Nazaretu. Jest człowiekiem pełnym wiary w Boga, w Jego Opatrzność. Jego każde działanie, opowiedziane w Ewangelii, jest podyktowane pewnością, że Bóg „sprawia rozwój”, „powiększa”, „dodaje”, to znaczy, że Bóg zapewnia kontynuację swojego planu zbawienia. I w tym Józef z Nazaretu jest bardzo podobny do Józefa z Egiptu.

Istotną rolę w zrozumieniu jego postaci odgrywają także główne geograficzne odniesienia mówiące o Józefie - Betlejem i Nazaret.

W Starym Testamencie, miasto Betlejem jest nazywane *Bet Lechem*, „Dom Chleba”, lub nawet Efrata, ze względu na plemię, które się tam osiedliło. W języku arabskim nazwa ta oznacza jednak „Dom Mięsa”, prawdopodobnie z powodu dużej liczby stad owiec i kóz, jakie były w tej okolicy. Nie przypadkiem bowiem, kiedy narodził się Jezus, pasterze byli pierwszymi świadkami tego wydarzenia (por. Łk 2, 8-20). W świetle historii Jezusa te aluzje do chleba i ciała odnoszą się do tajemnicy Eucharystii: Jezus jest chlebem żywym, który zstąpił z nieba (por. J 6, 51). On sam powie o sobie: „Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne” (J 6,54).

Miasto Betlejem jest kilkakrotnie wspomniane w Biblii, począwszy od Księgi Rodzaju. Betlejem jest również związane z historią Rut i Noego, opowiedzianą w małej, ale wspaniałej Księdze Rut. Rut urodziła syna imieniem Obed, z którego z kolei zrodził się Jesse, ojciec króla Dawida. I to właśnie z pokolenia Dawida pochodził Józef, ojciec Jezusa według prawa. Ponadto prorok Micheasz przepowiedział wielkie rzeczy o Betlejem: „A ty, Betlejem Efrata, najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich! Z ciebie mi wyjdzie Ten, który będzie władał w Izraelu” (Mi 5,1). Ewangelista Mateusz podejmie to proroctwo i połączy je z historią Jezusa, jako jego oczywistym wypełnieniem.

Istotnie, Syn Boży nie wybrał Jerozolimy na miejsce swego wcielenia, lecz Betlejem i Nazaret, dwie peryferyjne miejscowości, z dala od zgiełku wydarzeń i władzy ówczesnej epoki. Jerozolima była jednak miastem umiłowanym przez Pana (por. Iz 62, 1-12), „świętym miastem” (Dn 3, 28), wybranym przez Boga, aby w nim zamieszkać (por. Za 3, 2; Ps 132, 13). Tutaj bowiem mieszkali uczeni w Prawie, uczeni w Piśmie i faryzeusze, arcykapłani i starsi ludu (por. Łk 2,46; Mt 15,1; Mk 3,22; J 1,19; Mt 26,3).

Dlatego wybór Betlejem i Nazaretu mówi nam, że peryferie i obrzeża są szczególnie umiłowane przez Boga. Jezus nie rodził się w Jerozolimie, w otoczeniu dworu, urodził się na obrzeżach, spędził 30 lat swojego życia na tych peryferiach, będąc cieślą, tak jak Józef. Jezus szczególnie upodobał sobie peryferie i to, co na obrzeżach. Niepoważne traktowanie tej rzeczywistości jest równoznaczne z nietraktowaniem na serio Ewangelii i dzieła Bożego, które stale objawia się na peryferiach geograficznych i egzystencjalnych. Pan zawsze działa w ukryciu, na peryferiach, na peryferiach duszy, w uczuciach, których się wstydzimy, ale które Pan widzi. Jest tam, aby nam pomóc w rozwoju. Pan stale się objawia na peryferiach, czy to geograficznych czy też egzystencjalnych. Jezus wychodzi zwłaszcza na poszukiwanie grzeszników, wchodzi do ich domów, rozmawia z nimi, wzywa ich do nawrócenia. Jezus jest wręcz za to ganiony - uczeni w prawie mówią: „spójrzcie na tego nauczyciela, jedzącego z grzesznikami i zaciągającego nieczystość”. Ale idzie także, aby szukać tych, którzy nie uczynili zła, ale go doznali: do chorych, głodnych, ubogich, ostatnich. Jezus zawsze idzie ku obrzeżom, To wlewa w nasze serca wiele ufności, ponieważ Pan zna peryferie naszych serc, peryferie naszych dusz, peryferie naszego społeczeństwa, naszego miasta, naszej rodziny, to znaczy tej części trochę mrocznej, której nie ukazujemy, być może z powodu wstydu.

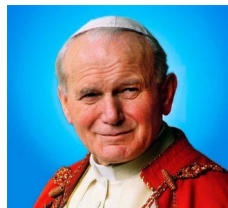
Św. Jan Paweł II o budowaniu Królestwa Chrystusa

Fragmety homilii, Rzym, 20 listopada 1994 r.

«Błogosławione Jego królestwo, które nadchodzi» (por. Mk 11, 10).

Nadchodzi On, Jezus Chrystus, który jest Świadkiem wiernym, Pierworodnym umarłych i Władcą królów ziemi. Tym, który nas miłuje i który przez krew swoją uwolnił nas od naszych grzechów (por. Ap 1, 5). To On nadchodzi.

Oto stoi przed sądem Piłata. Namiestnik pyta: «Czy Ty jesteś Królem Żydowskim?» (J 18, 33). Chrystus odpowiada: «Królestwo moje nie jest z tego świata» (J 18, 36). Piłat nalega: «A więc jesteś królem?» (J 18, 37). Odpowiedź Jezusa: «Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu» (tamże).

Rokrocznie w tę niedzielę, zamykając cykl liturgiczny, zostajemy zwołani — by tak rzec — aby stanąć wobec Chrystusa Króla Wszechświata, który nie jest królem w doczesnym znaczeniu tego słowa, a równocześnie jest królem przez prawdę, której dał świadectwo. O tym Chrystusowym królestwie mówią nam wszyscy, którzy słuchają Jego głosu. Którzy żyją Jego prawdą. W sposób szczególny mówią o nim ci, którzy prawdą Chrystusową żyją w sposób heroiczny.

«Czy ty jesteś królem?»

Toś Ty jest król? (por. J 18, 37) — pyta Piłat. Pytają podobnie współcześni «Piłaci». Iluż było takich, także w naszym XX w., którzy rościli sobie prawo do sądenia i skazania na śmierć Chrystusa?

Ale Chrystus odpowiada im — dzisiaj tak samo jak wtedy — wskazując na tych, którzy słuchają Jego głosu — którzy «są z prawdy». Wskazuje także na naszych dzisiejszych błogosławionych. W nich bowiem objawiło się i potwierdziło Jego królestwo.

«Ten, który był i który jest — nieustannie przychodzi» (por. Ap 1, 8). On jest Przyszłością świata. Jemu chwała na wieki. Amen.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 21.11 – Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata

- 7:30** 1) † Zofię Kos i Helenę Kulej od rodziny Jasnosów, Lochów i Kudłów
2) † Jarosława Głębińskiego (1 r.), Annę Płaczek, Sabinę i Henryka Głębów oraz Wiesławę Soluch
- 10:00** † Władysławę (10 r.) i Antoniego Magierów, Halinę i Ryszarda Pytlów, Elżbietę Major, Konstantego, Walerię, Józefa i Genowefę Chładów
- 12:00** O Boże błogosławieństwo i świętość życia Liturgicznej Służby Ołtarza z Wręcycy Wielkiej i Małej
O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla członków Akcji Katolickiej z naszej parafii w dniu święta patronalnego
- 17:00** † Cecylię i Władysława Paruzelów, Zenona (6 r.), Janinę i Eugeniusza Soluchów, Katarzynę i Bolesława Sygudów

Poniedziałek 22.11 – Wspomnienie św. Cecylii, dziewicy i męczennicy

18:00 † Arkadiusza (5 r.), Helenę, Jadwigę, Adama, Mieczysława, Sławomira i Krzysztofa Kościelnych, Darię Dębowską, Reginę Loch

20:00 Msza św. ze św. Janem Pawłem II

- 1.) W intencjach wrzuconych do skrzynki przy ołtarzu św. Jana Pawła II oraz zgłoszonych przez telefon i internet
- 2.) Dziękczynna za św. Jana Pawła II
- 3.) O światło i wierność dla wszystkich uczestniczących w Synodzie
- 4.) O łaskę wiary dla syna Dawida oraz przymnożenie wiary dla córki Leny i Kai oraz rodziców z podziękowaniem za dotychczasową opiekę
- 5.) O nowe powołanie do święceń kapłańskich
- 6.) O łaskę odnowy i wierność sakramentowi Pokuty i Pojednania dla kandydatów do Bierzmowania
- 7.) O zgodę w rodzinach
- 8.) O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla członków Chóru Parafialnego, pań Organistek i wszystkich muzyków z naszej parafii z okazji wspomnienia św. Cecylii

Adoracja ikony i relikwii św. Jana Pawła II

21:00 Różaniec św. przy ołtarzu św. Jana Pawła II

21:37 Modlitwa do św. Jana Pawła II

Wtorek 23.11

18:00 † Zdzisławę Soluch od córki Wioletty z rodziną

Środa 24.11 – Wspomnienie św. Męczenników Andrzeja Dung-Lac, prezbitera i Towarzyszy

7:00 † Piotra Radziocha od uczestników pogrzebu

- 18:00**
- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
 - 2.) O oddalenie epidemii koronawirusa oraz za zarażonych, ich rodziny i Służbę Zdrowia
 - 3.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
 - 4.) O powrót do zdrowia dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Jana, Krystyny i Józefa
 - 5.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
 - 6.) † Danutę Kowalik od chrześnicy Krysi z rodziną
 - 7.) † Bronisława Szydę od Marzeny i Sylwestra Tomzików z dziećmi
 - 8.) † Andrzeja Jajszczyka od Łukasza z żoną i dziećmi
 - 9.) † Antoninę (r.) i Stanisława Struzików, Bronisławę, Wincentego i Mariana Kwiedaczów, Jadwigę i Emiliana Adamików
 - 10.) † Krzysztofa Żyłkę od Wspólnoty Mieszkaniowej Nowe Bloki
 - 11.) † Henryka Ujmę od sąsiadów Strzelczyków
 - 12.) † Józefę, Zygmunta, Zdzisława, Wiesławę i Wojciecha Soluchów
 - 13.) † Marka Nogała od kolegów i koleżanek z rocznika 1955 r.

Czwartek 25.11

7:00 O Boże błogosławieństwo i świętość dla Katarzyny z okazji imienin

18:00 † Dariusza Czapnika (1 r.)

Piątek 26.11

18:00 1.) † Stanisławę, Ignacego i Zofię Ścieburów, Lucynę Panicz

2.) † Janinę Lamik od rodziny Staszczyków i Kiepurów

18:45 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)

Sobota 27.11

9:00 † Mariannę Walaszczyk od przyjaciół

18:00 † Wiesławę Soluch od chrześniaka Grzegorza z żoną

Niedziela 28.11 – Pierwsza Niedziela Adwentu

7:30 † Andrzeja Magierę (5 r.)

10:00 † Mariusza Kopkę (1 r.)

12:00 Za parafian

17:00 † Zdzisława, Stanisławę i Stefana Ściubidłów, Władysława Jaszczyka, Józefę i Piotra Kudłów, Włodzimierza Zawadę oraz zmarłych z ich rodzin

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 7:30, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie 7:00 i 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 6:50; od poniedziałku do piątku 7:30; w wsobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 11:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania młodych ze słowem Bożym – środa o 19:20,

Akcja Katolicka – pierwszy poniedziałek miesiąca o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881